

Audio-snimka Prelata: Posjećivanje i briga za bolesne

„Prvo tjelesno djelo milosrđa koje nam Crkva preporuča usredotočeno je na posjećivanje i brigu za bolesnike: napor kojeg vidimo da Isus često čini tijekom svog zemaljskog putovanja.“ Prelat nastavlja svoja mjesečna razmatranja o tjelesnim i duhovnim djelima milosrđa.

28.01.2016.

Prvo tjelesno djelo milosrđa koje nam Crkva preporuča usredotočeno je na posjećivanje i brigu za bolesnike: napor kojeg vidimo da Isus često čini tijekom svog zemaljskog putovanja. U mnoštvu takvih scena u Evanđelja vidimo Ga kako liječi Petrovu punicu, uskrisuje Jairovu kćer, njeguje paraličara kod bazena u Betsaidi i zastaje pred slijepcem koji Ga čeka na ulazu u Jeruzalem. Patnja ovih ljudi pokazuje nam kako im Bog izlazi ususret, naviještajući im spasenje koje je došao donijeti svim muškarcima i ženama.

U bolesnima naš Gospodin vidi čovječanstvo u svojoj najjasnijoj potrebi za spasenjem. Često se može dogoditi da se, kada smo dobroga zdravlja, pojavi kušnja da zaboravimo na Boga; ali kada tuga ili patnja uđu u naše živote možda se prisjetimo povika slijepca kojeg je Isus sreo tijekom napuštanja

Jerihona: „Smiluj mi se Sine Davidov!“ U našoj slabosti, osjećamo se izrazito potrebitim stvorenjima.

Obratimo i mi pažnju na poteškoće drugih, kao što vidimo da Krist čini. Duh Sveti, neograničena Ljubav, utješit će druge ljude kroz naše društvo, naš razgovor, našu konstruktivnu i poštovanjem ispunjenu šutnju kada ju je bolesna osoba potrebita. Svi smo zauzeti s mnogo aktivnosti svakoga dana i naši zadaci se umnožavaju bez prestanka, ali ne bi smjeli dopustiti da nas zahtjevan raspored navede da zaboravimo na bolesnike.

Mnogo je primjera svetaca koji su nasljedovali Isusa u ovom djelu milosrđa. Primjerice, sv. Josemaría običavao je govoriti da je Opus Dei rođen – kao nužnost – u bolnicama, među bolesnicima. Nakon preseljenja u Madrid 1926. ili '27. te do 1931., intezivno je radio na

pomaganju nekoliko dobrotvornih institucija (Zaklada za bolesnike, bratovština sv. Filipa Nerija, itd.) koje su brinule za bolesnike u bolnicama i na periferijama glavnoga grada. Madrid je u to vrijeme imao preko milijun stanovnika; predgrađa su bila široko rasprostranjena i postojao je nedostatak dobrih prijevoznih sredstava. Sa željom za služenjem bolesnicima u njihovim kućama ili barakama, išao bi gdje god je bilo potrebno, uvijek pješice, donoseći im Kristovo ohrabrenje i oprost Boga Oca. Koliko mnoštvo ljudi je otišlo u Nebo kroz ovaj svećenički rad sv. Josemaríje!

U ove bolnice i na druga mjesta, najviše nakon 1933., išao je praćen nekolicinom mladih ljudi kojima je duhovno pomagao. S njima bi pacijentima upućivao riječi ispunjene naklonošću ili im radio različite materijalne usluge poput kupanja, šišanja noktiju, češljanja

kose ili davanja nekog štiva vrijednog čitanja. Mnogi od ovih mladih ljudi su, kroz ovaj susret s patnjom i siromaštvom, otkrili Isusa na poseban način u bolesnima i potrebitima.

Moje kćeri i sinovi, i prijatelji koji sudjelujete u apostolskim aktivnostima Prelature, ova briga za bolesnike ne bi se smjela svesti samo na značajku njezinih početaka. Opus Dei nastavlja s rađanjem i rastom svakoga dana u vama i meni kada vršimo milosrđe prema potrebitima, kada otkrivamo Krista u dušama onih oko nas, posebice onih koji su pogođeni nekom posebnom patnjom.

Poput Krista, prenesimo im Božje milosrđe svojom brigom, prisutnošću, službom – čak i jednostavnim telefonskim pozivom. Na taj način možemo im malo skrenuti pažnju s njihove patnje ili usamljenosti, slušati pažljivo brige

koje ih pritišću te im prenijeti naklonost i snagu kako bi mogli dostojanstveno reagirati u okolnostima s kojima su suočeni. I možemo ih podsjetiti da je bolest prilika za sjediniti se s Isusovim Križem.

U *Putu*, svjetski poznatoj knjizi, sv. Josemaría je napisao: „Djeca. Bolesnici. – Dok pišeš ove riječi, ne osjećaš li kušnju za korištenjem velikih slova? Razlog je taj što u djeci i bolesnicima zaljubljena duša vidi Njega.“ Već u svojoj mladosti je sv. Josemaría u patnicima vidio Krista jer je Isus ne samo liječio bolesnike već se i poistovjetio s njima. Sin Božji neizmjerljivo je patio. Možemo se, primjerice, prisjetiti njegove tjelesne i duhovne iscrpljenosti u Maslinskom vrtu; neopisive agonije svakog udarača tijekom njegovog bičevanja; boli i tjelesne slabosti koja ga je zasigurno preplavila u satima njegove Muke...

Za one koji pate od neke bolesti, ta se bolna situacija možda može vidjeti kao mračan i besmislen teret; život se može činiti strašan i besmislen.

Stoga, ako Bog dopusti da iskusimo patnju, prihvatimo je. I ako moramo ići doktoru, krotko prihvatimo upute koje nam se daju i budimo dobri pacijenti: s pomoću Neba težimo prihvaćanju situacije i tražimo način za obnoviti našu snagu kako bi velikodušno služili Bogu i bližnjima. Ali ako bi njegova volja bila nešto drugo, trebamo reći s našom Gospom *fiat*, neka bude! Budi volja tvoja...

Tada ćemo se moći obratiti našem Gospodinu u svojoj molitvi govoreći: *Ne razumijem što hoćeš, ali ne tražim da mi objasniš. Ako Ti dopuštaš ovu bolest, pruži mi pomoć da je nosim: pomози mi bliže se sjediniti s Tobom i s onima koji me prate i sa cijelim čovječanstvom.* I ponavljajući riječi sv. Josemaríe, položimo svoje povjerenje u Duha Svetoga: „Duha

razumijevanja i savjeta, Duha radosti i mira! Hoću što ti želiš, hoću zato što ti želiš, hoću kako ti želiš, hoću kada ti želiš...“

Koliko dobra svakoj duši čini biti nositeljica milosrđa! Zamolimo našeg Gospodina, po njegovoj Blaženoj Majci, da nas održi kako bi mogli prenijeti Božju naklonost onima koji su bolesni. I mirno prihvatimo Božju milost, ako je njegova Volja da se s njim sjedinimo kroz Križ.

pdf | document generated
automatically from [https://opusdei.org/
hr-hr/article/audio-snimka-prelata-
posjecivanje-i-briga-za-bolesne/](https://opusdei.org/hr-hr/article/audio-snimka-prelata-posjecivanje-i-briga-za-bolesne/)
(8.04.2026.)